

รายงานการไปราชการ ประชุม สัมมนา ศึกษา ฝึกอบรม ปฏิบัติการวิจัย ดูงาน ณ ต่างประเทศ
และการปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไป

๑.๑ ชื่อ-สกุล.....น.ส. เดือนดารา มาลาอินทร์.....

๑.๒ ตำแหน่งนักฟิสิกส์รังสีปฏิบัติการ.....

๑.๓ สังกัดกอญ.....

๑.๔ ชื่อเรื่อง/หลักสูตร

(ภาษาไทย)การป้องกันอันตรายทางรังสีสำหรับผู้ปฏิบัติงาน.....

(ภาษาอังกฤษ) ... Occupational Radiation Protection.....

เพื่อ ศึกษา

ฝึกอบรม

ดูงาน

ประชุม / สัมมนา

ปฏิบัติการวิจัย

ไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่าง

แหล่งเงินทุนIAEA.....

สถานที่ (หน่วยงาน/ประเทศ)ญี่ปุ่น.....

ระหว่างวันที่2-6 ตุลาคม 2560.....

รวมระยะเวลาการรับทุน5 วัน.....

ส่วนที่ ๒ ข้อมูลที่ได้รับจากการศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน ประชุม/สัมมนา ปฏิบัติการวิจัย และการไปปฏิบัติงาน
ในองค์การระหว่างประเทศ (โปรดให้ข้อมูลในเชิงวิชาการ หากมีรายงานแยกต่างหาก)

๒.๑ วัตถุประสงค์

- เพื่อเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการได้รับรังสีจากการปฏิบัติงานในสถานการณ์ที่มีการวางแผนไว้ สถานการณ์ฉุกเฉิน และสถานการณ์การได้รับรังสีที่มีอยู่แล้ว รวมถึงการป้องกันอันตรายทางรังสีกรณีพิเศษ ตามข้อกำหนดใน GSR Part 3 และ Safety guide

- เพื่อเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจที่เกี่ยวข้องตามข้อกำหนดใน Convention Concerning the Protection of Workers against Ionizing Radiation, 1960 (No.115)

- เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับข้อกำหนดเฉพาะที่มีอยู่ใน DS453 สำหรับการได้รับรังสีจากสถานการณ์ที่มีการวางแผนไว้ สถานการณ์ฉุกเฉิน และสถานการณ์การได้รับรังสีที่มีอยู่แล้ว รวมถึงการป้องกันอันตรายทางรังสีสำหรับผู้ปฏิบัติงานในกรณีพิเศษ

๒.๒ เนื้อหา (โดยย่อ)

๒.๒.๑ สถานการณ์การได้รับรังสีของผู้ปฏิบัติงานทางรังสี แบ่งออกเป็น ๓ สถานการณ์ ดังนี้

๑. สถานการณ์การได้รับรังสีที่มีการวางแผนไว้แล้ว (Planned exposure situations)

- ผู้ปฏิบัติงานสามารถวางแผนข้อกำหนดด้านความปลอดภัยไว้ล่วงหน้า และสามารถจำกัดปริมาณรังสีที่ผู้ปฏิบัติงานจะได้รับ

- กิจกรรมการได้รับรังสีเป็นกิจกรรมที่ผ่านการ justified และ การได้รับรังสีจากการปฏิบัติงานมีแนวโน้มเป็นไปตามกฎ ALARA

- ใช้ค่า dose constraints เพื่อให้การป้องกันอันตรายทางรังสีมีความเหมาะสม และ ใช้ค่าขีดจำกัดการได้รับรังสี (dose limits) ในการจำกัดปริมาณรังสีของผู้ปฏิบัติงาน

๒. สถานการณ์การได้รับรังสีจากสถานการณ์ฉุกเฉิน (Emergency exposure situations) เช่น กรณีอุบัติเหตุต่างๆ การทำผิดกฎหมาย หรือสถานการณ์อื่นที่ไม่สามารถคาดเดาได้ เป็นต้น

- แผนการป้องกันสำหรับสถานการณ์ฉุกเฉินจะต้องผ่านการ justified และมาตรการการป้องกันต่างๆ ต้องมีความเหมาะสม

- ใช้ค่า dose reference level เพื่อให้การป้องกันอันตรายทางรังสีมีความเหมาะสม

- ใช้ค่า dose guidance values เพื่อควบคุมการได้รับรังสีของผู้ปฏิบัติงานในสถานการณ์ฉุกเฉิน

๓. สถานการณ์การได้รับรังสีที่มีอยู่เดิมแล้ว (Existing exposure situations) ได้แก่ การได้รับรังสีที่มีอยู่ตามธรรมชาติ การได้รับรังสีที่หลงเหลือจากกิจกรรมในอดีตที่ไม่มีการควบคุม หรือ การได้รับรังสีหลังจากที่เกิดสถานการณ์ฉุกเฉิน เป็นต้น

- การป้องกันอันตรายจากรังสีจะต้องผ่านการ justified และมีความเหมาะสม

- ใช้ค่า reference level เพื่อให้การป้องกันอันตรายทางรังสีมีความเหมาะสม แต่ไม่มีขีดจำกัดปริมาณรังสีของผู้ปฏิบัติงาน

๒.๒.๒ การได้รับรังสีที่มีอยู่ตามธรรมชาติ โดยทั่วไปแล้ว การได้รับรังสีที่มีอยู่ตามธรรมชาติจะต้องเป็นไปตามข้อกำหนดของการได้รับรังสีที่มีอยู่เดิมแล้ว ยกเว้นกรณีทีวัสดุประกอบด้วยนิวไคลด์กัมมันตรังสีที่เกิดจากการสลายตัวในอนุกรม U-238 หรือ Th-232 ที่มีค่าความเข้มข้นกัมมันตภาพสูงกว่า 1 Bq/g และ K-40 ที่มีค่าความเข้มข้นกัมมันตภาพสูงกว่า 10 Bq/g ส่วนการได้รับรังสีจากเรดอนโดยปกติแล้ว เป็นสถานการณ์การได้รับรังสีที่มีอยู่เดิมแล้ว อย่างไรก็ตาม การได้รับรังสีจากเรดอนจะจัดเป็นสถานการณ์การได้รับรังสีที่มีการวางแผนไว้แล้ว ก็ต่อเมื่อเป็นสถานที่ทำงานที่มีกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับ NORM ซึ่งถูกควบคุมในฐานะที่เป็นสถานการณ์การได้รับรังสีที่มีการวางแผนไว้แล้ว หรือความเข้มข้นของเรดอนเฉลี่ยต่อปีสูงกว่าค่า reference level

อุตสาหกรรม NORM ได้แก่

- การทำเหมืองแร่และการแปรสภาพแร่
- การสกัดแร่ธาตุหายาก
- การผลิตและการใช้ทอเรียมและสารประกอบทอเรียม
- การผลิตนีโอเปียม และเฟอโร-นีโอเปียม
- การทำเหมืองแร่อื่น (นอกเหนือจากเหมืองแร่ยูเรเนียม)
- การผลิตน้ำมันและแก๊ส
- การผลิตสีไทเทเนียมไดออกไซด์
- อุตสาหกรรมฟอสเฟต
- อุตสาหกรรมเซอร์คอนและเซอร์โคเนีย

- การผลิตดีบุก ทองแดง อะลูมิเนียม สังกะสี ตะกั่ว เหล็ก และโลหะ
- การเผาไหม้ถ่านหิน
- การบำบัดน้ำ

การกำกับดูแลอุตสาหกรรม NORM จะต้องนำ graded approach มาใช้ เนื่องจาก

- อุตสาหกรรม NORM เป็นอุตสาหกรรมที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจ
- ก่อให้เกิดกากปริมาณมาก ซึ่งทางเลือกในการจัดการกากมีจำกัด
- ค่าใช้จ่ายในการควบคุมกำกับดูแลสูง แต่ความเสี่ยงและการได้รับรังสีต่ำ
- ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบอย่างชัดเจน deterministic effects และไม่มีโอกาสที่จะก่อให้เกิดผลกระทบทางรังสีฉุกเฉิน

หากปริมาณรังสีที่ได้รับจากการดำเนินงานของอุตสาหกรรม NORM ไม่เกิน 1 mSv/y หน่วยงานกำกับดูแลควรยกเว้นกิจกรรมนั้นนอกจากการกำกับดูแล การปฏิบัติงานกับ K-40 ส่วนใหญ่ จะก่อให้เกิดการได้รับรังสีที่ต่ำกว่า 1 mSv สถานการณ์การได้รับรังสีของผู้ปฏิบัติงานทางรังสี จะไม่รวมถึงการได้รับรังสีที่ไม่สามารถควบคุมได้ เช่น การได้รับรังสีจาก K-40 ที่มีอยู่ในร่างกาย รังสีคอสมิก ที่ระดับพื้นโลก เป็นต้น

๒.๒.๓ โปรแกรมการป้องกันอันตรายจากรังสี (Radiation Protection Programme, RPP) ควรประกอบด้วยเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อต่างๆ ดังต่อไปนี้

- หน้าที่และความรับผิดชอบ
- ผู้เชี่ยวชาญ (Qualified Experts, QE) และเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยทางรังสี (Radiation Protection Officer, RPO)
- ความปลอดภัยและสุขภาพทั่วไป
- การจัดทำบัญชีเครื่องกำเนิดรังสีและวัสดุกัมมันตรังสี
- การจัดแบ่งพื้นที่ควบคุมและพื้นที่ตรวจตรา
- กฎระเบียบและการดูแลตรวจตรา การอบรมเจ้าหน้าที่
- อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล
- การเฝ้าตรวจตัวบุคคลและพื้นที่ และการเก็บรักษาข้อมูล
- แผนฉุกเฉิน
- การเฝ้าระวังทางด้านสุขภาพ
- การทบทวนและการตรวจสอบ การประกันคุณภาพ

๒.๒.๔ หน้าที่ความรับผิดชอบของนายจ้าง มีดังนี้

- นายจ้างมีหน้าที่รับผิดชอบในการป้องกันการได้รับรังสีจากการปฏิบัติงานของลูกจ้างหรือผู้ปฏิบัติงาน เพื่อให้เกิดความแน่ใจว่ามีการป้องกันและมีความปลอดภัยที่เหมาะสม และเพื่อให้เกิดความแน่ใจว่าค่าขีดจำกัดการได้รับรังสีของผู้ปฏิบัติงานไม่เกินเกณฑ์ที่กำหนด เช่น การจัดให้มีอุปกรณ์ตรวจวัดปริมาณรังสีส่วนบุคคลสำหรับลูกจ้าง

- ผู้ปฏิบัติงานอื่นที่ได้รับรังสี ซึ่งไม่ได้เกิดจากการได้รับรังสีโดยตรงจากการทำงานที่เกี่ยวข้องกับวัสดุกัมมันตรังสี จะต้องได้รับการป้องกันอันตรายจากรังสีระดับเดียวกันกับประชาชนทั่วไป

- จัดให้มี QE และจัดให้มีเครื่องมืออุปกรณ์ แหล่งทรัพยากร และบุคลากรที่เพียงพอต่อสำหรับ QE และ RPO

- นายจ้างต้องปรึกษา QE ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับ RPP ตามความเหมาะสม

- จัดให้มีการใช้ระบบจัดทำบัญชีสำหรับวัสดุกัมมันตรังสีและเครื่องกำเนิดรังสี รวมถึงรายละเอียดของสถานที่ติดตั้ง รายละเอียดของวัสดุกัมมันตรังสี ค่ากัมมันตภาพ รูปแบบทางเคมี และทางฟิสิกส์ รายละเอียดของวัสดุกัมมันตรังสีที่ได้รับการจัดการกากกัมมันตรังสี เป็นต้น โดยจะต้องมีการปรับปรุงและตรวจสอบบัญชีให้ทันสมัยอยู่เสมอ

๒.๒.๕ ข้อมูลที่นายจ้างจะต้องให้แก่ลูกจ้างหรือผู้ปฏิบัติงาน มีดังต่อไปนี้

- ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความเสียหายทางด้านสุขภาพที่เกิดจากการได้รับรังสีระหว่างสภาวะการปฏิบัติงานตามปกติและกรณีเกิดอุบัติเหตุ

- ข้อมูลเกี่ยวกับความสำคัญของการป้องกันและความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน

- ผู้ปฏิบัติงานจะต้องได้รับการเรียนการสอน การอบรม และการอบรมซ้ำ ในการป้องกันและความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน

- ผู้ปฏิบัติงานที่มีหน้าที่ในการโต้ตอบกรณีเกิดเหตุฉุกเฉิน จะต้องได้รับข้อมูล การเรียนการสอน การอบรม รวมถึงการอบรมซ้ำเพื่อทบทวนสำหรับกรณีเกิดเหตุฉุกเฉินด้วย

- การอบรมสำหรับผู้ปฏิบัติงาน สามารถกระทำได้หลายช่องทาง ได้แก่ ข้อมูลเอกสาร การเรียนการสอนในห้องเรียน การอบรมทั่วไป การอบรมด้วยการฝึกปฏิบัติงานจริง

หัวข้อในการอบรม ควรประกอบด้วยหัวข้อต่างๆ ดังนี้

- ความเสี่ยงที่เกิดจากการได้รับรังสีชนิดไอออไนเซชัน
- หน่วยและปริมาณที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอันตรายจากรังสี
- หลักการการป้องกันอันตรายจากรังสี เช่น ความเหมาะสม ชีตจำกัดปริมาณรังสี เป็นต้น
- การป้องกันอันตรายทางรังสีในทางปฏิบัติ เช่น เครื่องกำบังรังสี ขั้นตอนการปฏิบัติงาน อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล
- ประเด็นอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับการทำงานเฉพาะด้าน
- จำเป็นต้องรายงานเหตุการณ์ที่ไม่สามารถคาดเดาได้ และวิธีการสนับสนุน contingency plan ตามความเหมาะสม

ผู้ที่ไม่ได้เกี่ยวข้องโดยตรงกับวัสดุกัมมันตรังสี และสมควรได้รับข้อมูล ได้แก่ นักออกแบบ วิศวกร นักวางแผน และพนักงานทำความสะอาด เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย ที่ทำงานในพื้นที่ที่มีวัสดุกัมมันตรังสี เป็นต้น ผู้ปฏิบัติงานที่เป็นผู้หญิงต้องได้รับข้อมูลคำเตือนที่จำเป็นเพื่อป้องกันการเสียชีวิตของเด็ก กรณีที่มีการตั้งครรภ์ นอกจากนี้ นายจ้างต้องแน่ใจว่าผู้รับจ้าง ผู้รับจ้างช่วง และผู้ปฏิบัติงานที่มีสถานที่ทำงานหลายแห่ง ได้รับการฝึกอบรมที่เหมาะสม

๒.๒.๖ การได้รับรังสีกรณีพิเศษ (Special case) แบ่งเป็น ๒ กรณี ดังนี้ คือ

๒.๒.๖.๑ กรณีที่ผู้ปฏิบัติงานอยู่ระหว่างการตั้งครรภ์และหลังตั้งครรภ์ เพื่อป้องกันอันตรายทางรังสีสำหรับผู้ปฏิบัติงาน และตัวอ่อน ทารกในครรภ์ หรือเด็กแรกเกิด จะต้องมีการจัดการดังต่อไปนี้

- จะต้องมีการแจ้งให้ผู้ปฏิบัติงานที่เป็นผู้หญิงเห็นถึงความสำคัญในการแจ้งนายจ้างโดยเร็วถึงสถานะการตั้งครรภ์ หรือการให้นมบุตร
- ต้องเพิ่มมาตรการการป้องกันสำหรับผู้หญิงที่อยู่ระหว่าง และหลังการตั้งครรภ์
- นายจ้างต้องแน่ใจว่า ตัวอ่อน หรือทารกในครรภ์ ได้รับรังสีไม่เกิน 1 mSv ตลอดช่วงระยะเวลาของการตั้งครรภ์ เนื่องจากจะมีผลกระทบต่อเด็กแรกเกิด หรือเด็กที่ได้รับนมจากมารดา
- จะต้องมีการให้ข้อมูลถึงความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นต่อตัวอ่อน ทารกในครรภ์ เด็กแรกเกิด หรือเด็กที่ต้องให้นมแม่ หากผู้ปฏิบัติงานผู้หญิงจะต้องเข้าปฏิบัติงานในพื้นที่ควบคุม หรือ พื้นที่ตรวจตรา
- กรณีที่มีการแจ้งการตั้งครรภ์ จะต้องมีการจัดโปรแกรมเพื่อเฝ้าระวัง ไม่ให้ปริมาณรังสีที่ตัวอ่อน ทารกในครรภ์ เด็กแรกเกิด หรือเด็กที่ต้องได้รับนมจากแม่ เกิน 1 mSv
- กรณีที่ปริมาณรังสีมีแนวโน้มจะถึง 1 mSv จะต้องมีการเฝ้าระวังรายบุคคล เพื่อป้องกันไม่ให้ปริมาณรังสีเกินเกณฑ์ที่กำหนด
- มีการประเมินปริมาณรังสีโดยใช้วิธีการของ ICRP

๒.๒.๖.๒ กรณีผู้ปฏิบัติงานที่ทำงานให้นายจ้างหลายคน และมีสถานที่ทำงานหลายแห่ง และไม่ได้เป็นลูกจ้างที่อยู่ภายใต้การดูแลของหน่วยงานนั้น ซึ่งผู้ปฏิบัติงานประเภทนี้จะได้รับรังสีจากสถานที่ที่มีการปฏิบัติงานทางด้านรังสีหลายแห่ง เรียกผู้ปฏิบัติงานประเภทนี้ว่า itinerant workers

- ประเด็นที่ต้องนำมาพิจารณา มีดังนี้
- ผู้ปฏิบัติงานย้ายจากสถานที่หนึ่งไปยังอีกสถานที่หนึ่ง
- ลักษณะของงานค่อนข้างมีความหลากหลาย
- การควบคุมการจัดการมีความแตกต่างกันในแต่ละสถานที่
- หน้าที่ความรับผิดชอบขึ้นกับสถานการณ์การได้รับรังสีนั้นๆ เช่น การทำงานของหน่วยงาน

ก่อให้เกิดการได้รับรังสีของลูกจ้างของบริษัทผู้ทำสัญญา ซึ่งลูกจ้างไม่ได้ใช้งานวัสดุกัมมันตรังสีโดยตรง หรือ กรณีลูกจ้างของบริษัทผู้ทำสัญญาใช้งานวัสดุกัมมันตรังสีในหน่วยงานโดยตรง หรือทั้งสองกรณีรวมกัน

- ความร่วมมือระหว่างนายจ้าง มีดังนี้
- ควบคุมการได้รับรังสีสำหรับผู้ปฏิบัติงานที่มีการหมุนเวียนงาน
- ประเมินปริมาณรังสีที่ได้รับของผู้ปฏิบัติงาน
- มีเอกสารหลักฐานและการจัดสรรหน้าที่รับผิดชอบที่ชัดเจน
- มีการวางข้อกำหนดของผู้ปฏิบัติงานที่มีประวัติการได้รับรังสีจากการปฏิบัติงาน
- มีการเก็บรักษาบันทึกการได้รับรังสีของผู้ปฏิบัติงานแต่ละบุคคล
- จัดให้มีการฝึกอบรมสำหรับผู้ปฏิบัติงาน
- จัดให้มีโปรแกรมป้องกันอันตรายจากรังสี และมีการทบทวนโปรแกรมอย่างสม่ำเสมอ

๒.๓ ประโยชน์ที่ได้รับต่อตนเอง

- ต่อตนเอง ..เพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจในการป้องกันอันตรายทางรังสีสำหรับผู้ปฏิบัติงาน....
- ต่อหน่วยงาน ...สามารถนำความรู้ที่ได้มาประยุกต์ใช้ในการประเมินสำหรับการให้อนุญาตผลิตครอบครอง ใช้ซึ่งวัสดุกัมมันตรังสี เพื่อให้เกิดความปลอดภัยต่อผู้ปฏิบัติงานทางรังสี และพัฒนาศักยภาพของหน่วยงานกำกับดูแล.....
- อื่น ๆ (ระบุ)

ส่วนที่ ๓ ปัญหา/ อุปสรรค

.....
.....

ส่วนที่ ๔ ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

ปัจจุบันการป้องกันอันตรายสำหรับผู้ปฏิบัติงานทางรังสีที่เป็นผู้หญิง ยังไม่ครอบคลุมการป้องกันอันตรายรังสีหลังการตั้งครรภ์ ซึ่งอยู่ระหว่างการให้มบุตร เพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบต่อเด็กก่อนที่ได้รับนมจากมารดา รวมถึงยังขาดมาตรการที่ชัดเจนในการติดตามเฝ้าระวังผู้ปฏิบัติงานที่ทำงานให้นายจ้างหลายคน และมีสถานที่ทำงานหลายแห่ง อีกทั้ง ควรสนับสนุนความร่วมมือระหว่างนายจ้างที่มีผู้ปฏิบัติงานที่มีการหมุนเวียนงานกัน

(ลงชื่อ)...จิตติธรา มาลาอินทร์
(ท.ธ.จิตติธรา มาลาอินทร์)
วันที่...๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

ส่วนที่ ๕ ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชา

.....
.....
.....
.....

เห็นด้วยกับผู้ที่ทำหนังสือ

(นายพิสิฏฐ์ สุนทรากัย)
ผอ.กมร.
๒๐ พ.ย. ๖๐

(ลงชื่อ)...พิศม กิ่งสูง
(.....(นางเพ็ญนภา กัญชนะ).....)
ตำแหน่ง...ผอ.กมร.
วันที่...๒๐ พ.ย. ๒๕๖๐

แผนงานการนำความรู้จากการประชุม/อบรม ไปใช้ประโยชน์

โดยน.ส.เดือนดารา มาลาอินทร์.....

หน่วยงานกอญ.....

ชื่อเรื่อง/หลักสูตร

(ภาษาไทย) การป้องกันอันตรายทางรังสีสำหรับผู้ปฏิบัติงาน.....

(ภาษาอังกฤษ)..... Occupational Radiation Protection.....

สถานที่ (หน่วยงาน/ประเทศ).....ณ เมืองมิโตะ ประเทศญี่ปุ่น.....

องค์ความรู้ที่นำมาใช้

- การป้องกันอันตรายจากรังสีจากการปฏิบัติงานในสถานการณที่มีกรวางแผนไว้ สถานการณฉุกเฉิน และสถานการณการได้รับรังสีที่มีอยู่แล้ว รวมถึงการป้องกันอันตรายทางรังสีกรณีพิเศษ ตามข้อกำหนดใน GSR Part 3 Safety guide DS453 รวมถึงข้อกำหนดใน Convention Concerning the Protection of Workers against Ionizing Radiation, 1960 (No.115)

แผนการใช้ประโยชน์

หัวข้อการนำความรู้ไปใช้	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	งบประมาณที่คาดว่าจะใช้	ระยะเวลาดำเนินงาน	ผลลัพธ์/ผลสำเร็จของงาน
การป้องกันอันตรายทางรังสีสำหรับผู้ปฏิบัติงานที่เป็นผู้หญิง	กตส. กอญ. กอน.	-	-	กฎระเบียบ แนวปฏิบัติในการป้องกันอันตรายทางรังสีสำหรับผู้ปฏิบัติงานที่เป็นผู้หญิงหลังการตั้งครรภ์ ซึ่งอยู่ระหว่างการให้มบุตร เพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบต่อเด็กก่อนที่ได้รับนมจากมารดา
การป้องกันอันตรายทางรังสีสำหรับผู้ปฏิบัติงานที่ทำงานให้นายจ้างหลายคน และมีสถานที่ทำงานหลายแห่ง	กตส. กอญ. กอน.	-	-	มาตรการในการติดตามเฝ้าระวังผู้ปฏิบัติงานที่ทำงานให้นายจ้างหลายคน และมีสถานที่ทำงานหลายแห่ง รวมทั้งการสนับสนุนความร่วมมือระหว่างนายจ้างที่มีผู้ปฏิบัติงานที่มีการหมุนเวียนงานกัน

ลงชื่อ.....เดือนดารา มาลาอินทร์.....

(น.ส.เดือนดารา มาลาอินทร์)

วันที่.....๒๐ พ.ย. ๕๐.....ลงชื่อ.....เพ็ญภา.....

(นางเพ็ญภา กัญชนะ)

.....กอญ......
ผู้บังคับบัญชา